

## **Onze toekomst..., verkwanselen we die... of scheppen we die SAMEN door de juiste ethische keuzes te maken?**

**In amper een paar decennia tijd zijn we op een heel sluipende manier verder van elkaar en ook van onszelf af komen te staan, het verval in cohesie en persoonlijke balans in onze maatschappij schreeuwt daarmee om een nadere beschouwing van de beklemmende vraag: hoe hebben we in hemelsnaam zo van elkaar, maar nog veel belangrijker, van onszelf kunnen vervreemden? Valt wel mee, denk je misschien... ik neem je graag even aan de hand:**

### **Beïnvloeding van buitenaf**

Vanaf de jaren 60/70 van de vorige eeuw kwamen steeds meer consumentenartikelen en -electronica beschikbaar en werd de basis gelegd voor consumentisme. Inmiddels worden er een halve eeuw later, flanerend door een willekeurige stad of zappend op de buis, zoveel koopprykkels op ons afgevuurd dat we vaker een kooptransactie doen dan dat we op de klok kijken.

Globalisering heeft schaalvergroting en kostenreductie mogelijk gemaakt, maar lokale middenstanders zijn onder de voet gelopen en door alle transportbewegingen zijn op ecologisch vlak zware offers gebracht .

Met de ongebreidelde hang naar economische groei is er ogenschijnlijk welvaart gekomen, maar door de toenemende arbeidsdruk en de degradatie van de mens tot productiemiddel heeft dat het welzijn van de mens ernstig uitgehold.

Het resultaat is een hyperventilerende maatschappij waarbij kinderen etiketten krijgen opgeplakt dat ze in gradaties hyperactief zijn, terwijl veel ouders niet meer in de gaten hebben dat hun baan meer energie vreet dan geeft en dat ze zich zomaar richting een burn-out zouden kunnen bewegen.

Wat afgelopen decennia ook niet geholpen heeft, is dat allerlei polariserende nieuwsthema's mensen telkens opnieuw gedwongen hebben om stelling te nemen mbt. thema's als Christenen vs. Moslims, Black Lives Matter, immigratie, CO2 uitstoot, stikstofuitstoot, climate change, inkrimping aantal boeren, vaccinatie, Oekraïne vs. Rusland, vluchtenlingenbeleid etc etc. Als je je maar vaak genoeg uitsprekt over elk van deze thema's is de kans meer dan aannemelijk dat je steeds minder sympathie voor andersdenkenden voelt, als je vriendenkring er inmiddels zelfs al niet al drastisch door is uitgedund. De welhaast niet aflatende golf van polariserende nieuwsberichten heeft in de hand gewerkt om steeds verder van elkaar af te komen staan en ook egocentrischer te

worden. Als je een scenario zou moeten bedenken hoe je mensen van elkaar kunt vervreemden, dan zou je geeneens meer verder hoeven te zoeken...

Social Media leek een zegen en heeft zeker veel positieve kanten mbt. tot ons contactenspectrum, maar het heeft ook een vluchtiger contactencultuur gecreëerd en ons welhaast verslaafd gemaakt aan de klikcultuur. Weliswaar is direct menselijk contact nog altijd op afstand de optimale vorm van contact, maar tevens een vorm waar we in de verplichtingenmaatschappij steeds minder tijd voor beschikbaar krijgen.

De facilitering door de overheid heeft via regel- en bemoeizucht heel geleidelijk aan een machtsomvang aangenomen waarbij je je kunt afvragen of de overheid er voor de burger is of de burger voor de overheid? Maar doordat we steeds minder in onze persoonlijke kracht zijn komen te staan, hebben we ons dat makkelijk laten aanleunen en onze eigen verantwoordelijkheid en conclusievorming veel te eenvoudig uit handen gegeven. Door deze passieve houding wordt de overheid gesterkt in de neiging om de burgers letterlijk en figuurlijk steeds meer de wetten voor te schrijven.

### **Uitholling van ons Welzijn**

De grootste offers die we door bovenstaande ontwikkelingen gebracht hebben, zijn dat persoonlijke balans en collectiviteit meer en meer plaats gemaakt hebben voor onbalans en individualisme. Om ons sociaal geweten rustig te houden, schenken we aan een doel in een ver land waarvan we de achtergrond van de daar heersende problematiek en het waarheidsgehalte geeneens kunnen inschatten. En in eigen kring geldt vooral dat we ons eigen natje en droogje veilig willen stellen en het ons steeds minder interesseert of anderen überhaupt nog enige ruimte hebben, zowel qua besteding, eigen mening, levenskeuze alsook bewegingsvrijheid. Vrijheidsbeperking van anderen boeit weinigen zolang men zelf nog maar voldoende bewegingsruimte denkt te hebben; nadat polariserende nieuwsberichten decennia lang hun impact hebben gehad op de samenleving is de gemiddelde solidariteit gezakt tot een bedroevend laag niveau. De klakkeloze acceptatie van de wereldwijde, maatschappelijke uitsluiting van ongevaccineerde medeburgers is een ethisch dieptepunt in de recente geschiedenis van de moderne mens.

Onbewust is er echter nog een ander, veel invloedrijker offer gebracht zonder dat de meeste mensen in de gaten hebben dat dat het geval is: bovenstaande ontwikkelingen hebben namelijk met consumeren, presteren en manifesteren te maken. Allemaal zaken die resoneren met onze rationeel werkende linkerhersen helft waar we naar schakelen als meningen moeten worden gevormd, actie moet worden ondernomen en onder tijdsdruk moet worden gewerkt. Studies hebben aangetoond dat mensen die stevast blootgesteld worden aan een verplichtingen- en prestatiecultuur uiteindelijk geeneens meer echt tot rust en tot zichzelf kunnen komen en ver verwijderd raken resp. blijven van hun persoonlijke creativiteit. Terwijl dáár nu juist de sleutel voor oplossingen van eerder genoemde problemen ligt. Steeds meer ingekapseld, ligt in onze rechterhersen helft een welhaast onmetelijk potentiëel, namelijk onze creatieve geest verscholen en op gebruik ervan te wachten.

## **Hervinden van ons creatief en empathisch vermogen**

Dat creatief vermogen is bij velen een (nog) onontdekte gave die in een diepe winterslaap lijkt te zijn. Eenmaal ontdekt, gestimuleerd en ontwikkeld komt een ongekenne schat aan persoonlijke skills vrij: creativiteit, intuïtie, empathie, medeleven, gevoel, genegenheid en Innerlijk Weten. En met name dat laatste is essentieel want rationeel ingestelde mensen nemen vrij gemakkelijk alles voor waar aan wat rationeel en aannemelijk onderbouwd lijkt, maar het gevoel om in te schatten of het betreffende nieuwsitem wel klopt en nog belangrijker, ethisch gezien überhaupt wel aanvaardbaar is, is vaak amper of niet aanwezig...

Zolang ons gevoel nog niet ontsloten is, is er een eenvoudige lakmoesproef: of het nu gaat om gedwongen vaccinatie, bedrijfssluiting, grondonteigening, sociale isolatie; nagenoeg alle zaken die eenzijdig onder dwang tot stand komen, zouden klaarblijkelijk het algemeen belang moeten dienen, maar juist het tegenovergestelde is het geval. Zolang je vrijheidsberoving, inkomensverlies en maatschappelijke uitsluiting van anderen ok vindt, zit je klaarblijkelijk nog in je rationele linkerhersenhelmt en is je gevoel en empathie nagenoeg uitgeschakeld.

De huidige maatschappij gaat zonder twijfel enorm vastlopen als de Yin-Yang balans niet hersteld gaat worden. Presteren dient weer in lijn komen te liggen met creatieve oplossingen, daadkracht weer gekoppeld te worden aan persoonlijke overtuiging, de ratio weer afgewogen te worden tegenover onze intuïtie en empathie jegens anderen eindelijk weer écht gevoeld en doorleefd te worden.

Het economische en sociale slagveld overziend, is het heel verleidelijk en makkelijk om anderen, maar ook multinationals, regering en de media de zwarte piet toe te schuiven; en alhoewel zij zeker niet vrijuit gaan, ligt de enige oplossing bij .... ONSZELF! Welke gedachte komt bij je op als je in de spiegel kijkt en je afvraagt of je wel de juiste dingen doet, niet alleen voor jezelf maar ook voor anderen? Krijgen je intuïtie en persoonlijke creativiteit al voldoende ruimte of blijven het voorsnog verscholen passies of in het beste geval voornemens? Alle eerder genoemde probleempunten hebben veel mensen buiten hun eigen kracht gezet waarbij het gevoel steeds meer is uitgeschakeld en wordt overvleugeld door rationele processen. In plaats van je af te vragen en te voelen of iets wel klopt, wordt te snel vertrouwd op nieuws en informatie buiten jezelf. Doordat we eenzijdig vertrouwen op informatie van buitenaf zijn we afhankelijk geworden en hebben daarmee onze autonomie prijsgegeven en ook mede daardoor de aanslag op ons COLLECTIEF welzijn mogelijk gemaakt.

## **Hoopvolle toekomst**

Maar... er is hoop, want de eerste voortekenen van een kentering worden steeds meer zicht- en hoorbaar. Mensen die wel al al die tijd bezig zijn geweest met zelfontplooiing op het vlak van cultuur, kunst, muziek, creatieve expressie en met baanbrekende ideeën en innovatieve bedrijfjes, tonen aan dat het ook anders kan en werken daarmee ook steeds meer als inspiratiebron voor anderen. En meer en meer beginnen mensen, nadat ze waren

vastgelopen in 'het systeem', het over een andere boeg te gooien waarbij ze hun innerlijke kwaliteiten ontdekken, leren ontwikkelen en waarderen. Zodra deze revival zich massaal gaat doorzetten, zullen er prachtige dingen gebeuren:

- We zullen ons bijgesteld, meer empathisch gevoel steeds meer als filter gaan gebruiken bij de conditionering van buitenaf
- Naarmate we meer in onze eigen kracht komen te staan, zullen we automatisch intuïtief voelen wat klopt, wat het beste is voor onszelf én voor anderen en hoe wij in harmonie met elkaar kunnen leven
- Het toegenomen respect voor al wat leeft, zal automatisch grensverleggende ideeën en innovaties tot stand brengen waar onze prachtige planeet mee behouden kan blijven
- Bedrijven zullen automatisch gedwongen worden onze verschuivende maatschappelijke behoeftes te volgen
- Repressieve en vrijheidsroevende maatregelen van overheidswege zullen zowel hun grondslag alsook maatschappelijke acceptatie verliezen.

Maar dé hamvraag die we ons individueel moeten stellen is: ben ik bereid aan de sleutel te draaien van de toegangspoort van mijn nog niet ontsloten intuïtie alsook creatieve en scheppende talenten? Of verschuil ik me nog achter het excuus dat mijn mening niet veel verschil maakt of dat ik toch niet creatief ben of anderen dan mij het toch beter weten?

Jij bent de enige die jezelf in jouw kracht kan zetten, niemand anders dan jij kan dat voor jou als uniek mens doen! Feitelijk hebben we geen andere keuze dan onze eigen verantwoordelijkheid te nemen voor het inrichten van een betere en positievere SAMENleving; wij zijn immers wezens met een ethisch geweten en de ontkenning dan wel het niet gebruiken daarvan is een ontkrachting van het schier onuitputtelijke potentieel dat we als mens hebben!

Dus, als kleine aanmoediging zoniet gewetensvraag om dit proces van persoonlijke ontplooiing zo kort mogelijk uit te stellen, de vraag:

**WELKE ETHISCHE FOOTPRINT BEN IK EIGENLIJK VAN PLAN ACHTER TE LATEN?**

Laten we proberen de beste versie van onszelf te (her)ontdekken, dat te doen voor onszelf, voor iedereen om ons heen, voor alles wat leeft en voor deze prachtige planeet die het verdient om die mooiste versie van ons op zich te dragen.

Succes met je levenspad en warme groet,

Theo Drummen, 26 juli 2022